

دانشگاه صنعتی امیرکبیر

(پلی تکنیک تهران)

دانشکده مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات

گزارش پروژه پایانی درس شبکه عصبی

نگارش

غلامرضا دار

استاد درس

دکتر رضا صفابخش

تابستان ۱۴۰۱

چکیده

در این گزارش به آشنایی با یکی از روش‌های جدید برای بازنمایی صحنه و تولید تصاویر بدیع از نماهای مختلف به نام میدان‌های تابندگی عصبی می‌پردازیم. مشکلات و ضعف‌های این روش را بیان می‌کنیم و راه‌حل‌های ارائه شده برای تعدادی از مشکلات آن را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

کلمات کلیدی:

شبکه‌های عصبی عمیق، پرسپترون چندلایه، بازنمایی سه‌بعدی صحنه

فهرست مطالب

۱ مقدمه	۱
۲ میدانهای تابندگی عصبی (NeRF)	۲
۳ ۱-۲. کارهای پیشین	۳
۴ ۲-۲. بازنمایی پیوسته صحنه توسط یک میدان 5D	۴
۶ ۲-۳. تولید تصاویر با کمک ترسیم تصاویر از حجم	۶
۸ ۲-۴. آموزش شبکه	۸
۹ ۲-۶. کدگذاری مکانی	۹
۱۱ ۲-۶. نتایج و جمع بندی	۱۱
۱۲ ۳. بهبود NeRF	۱۲
۱۳ ۱-۳. تولید تصاویر در مقیاس های مختلف (Mip-NeRF)	۱۳
۱۳ ۱-۱-۳. بیان مشکل و مقدمه	۱۳
۱۵ ۱-۲-۳. راه حل مشکل	۱۵
۱۷ ۱-۳-۳. نتایج	۱۷
۱۸ ۲-۳. بازنمایی صحنه های وسیع (Block-NeRF)	۱۸
۱۸ ۱-۲-۳. بیان مشکل و مقدمه	۱۸
۱۹ ۲-۲-۳. تقسیم شبکه بزرگ به تعدادی شبکه کوچک تر	۱۹
۱۹ ۲-۳-۳. انتخاب بلاک ها	۱۹
۲۰ ۲-۴-۳. معماری شبکه و حل تعدادی دیگر از مشکلات	۲۰
۲۱ ۲-۵-۳. نتایج	۲۱
۲۲ ۳-۳. بهبود نتایج با تصاویر آموزش محدود (DS-NeRF)	۲۲
۲۲ ۱-۳-۳. مشکل نیاز به تصاویر آموزش زیاد	۲۲
۲۳ ۲-۳-۳. استفاده از عمق برای بهبود روند آموزش NeRF	۲۳
۲۴ ۴-۳. سرعت بخشی به NeRF (Kilo-NeRF)	۲۴

۲۴ ۱-۴-۳. تقسیم یک شبکه MLP به هزاران MLP کوچکتر
۲۵ ۲-۴-۳. آموزش شبکه
۲۶ ۴. بحث و جمع بندی
۲۷ فهرست مراجع

فهرست اشکال

- شکل ۱ - تولید نماهای جدید به کمک NeRF ۲
- شکل ۲ - شمای کلی بازنمایی صحنه و تولید تصاویر جدید در روش NeRF ۴
- شکل ۳ - معماری شبکه مورد استفاده در NeRF ۵
- شکل ۴ - مقایسه خروجی شبکه NeRF در حالت های مختلف ۵
- شکل ۵ - نمایشی از کدگذاری مکانی ۹
- شکل ۶ - نمونه تصاویر تولید شده توسط روش NeRF و سایر روشها ۱۱
- شکل ۷ - مقایسه NeRF و Mipp-NeRF (معیار SSIM) ۱۳
- شکل ۸ - نمونه برداری تنها ۱۴
- شکل ۹ - نمونه برداری پس از اعمال فیلتر پایینگذر ۱۴
- شکل ۱۰ - مشکل نمونه برداری در روش NeRF ۱۵
- شکل ۱۱ - مقایسه نحوه کارکرد روش های NeRF و Mip-NeRF ۱۶
- شکل ۱۲ - مقایسه عملکرد Mip-NeRF و NeRF بر روی دو صحنه مصنوعی ۱۷
- شکل ۱۳ - تولید یک نمای جدید به کمک Block-NeRF ۱۹
- شکل ۱۴ - معماری شبکه های Block-NeRF ۲۰
- شکل ۱۵ - اثر بخش های مختلف این روش در خروجی نهایی ۲۱
- شکل ۱۶ - تصاویر تولید شده توسط روشهای مختلف با آموزش توسط تعداد مختلف داده ۲۲
- شکل ۱۷ - نحوه عملکرد روش DS-NeRF ۲۳
- شکل ۱۸ - مقایسه نحوه عملکرد و کارایی NeRF و Kilo-NeRF ۲۴
- شکل ۱۹ - مقایسه معماری MLP موجود در NeRF و Kilo-NeRF ۲۴
- شکل ۲۰ - مقایسه نتایج روش Kilo-NeRF با سایر روشها ۲۵

فهرست جداول

- جدول ۱ - نتایج آزمایش‌های مختلف مدل NeRF بر روی مجموعه داده تصاویر مصنوعی ۷
- جدول ۲ - نتایج روش NeRF در مقایسه با سایر روش‌ها ۱۱
- جدول ۳ - عملکرد Mip-NeRF در مقایسه با NeRF به ازای میزان مختلف تغییر اندازه ۱۷
- جدول ۴ - نتایج DS-NeRF بر روی مجموعه داده تصاویر RGB-D ۲۳
- جدول ۵ - مقایسه عددی نتایج روش Kilo-NeRF و سایر روش‌ها ۲۵

۱. مقدمه

در سال‌های اخیر و با پیش‌رفت شبکه‌های عصبی و معرفی معماری‌های جدید، مشاهده شده است که در بسیاری از زمینه‌های پژوهشی، از این نوع شبکه‌ها برای حل انواع مختلف مسائل استفاده می‌شود. یکی از زمینه‌های پرکاربرد و فعال در علم کامپیوتر، گرافیک کامپیوتری است. محققان فعال در گرافیک کامپیوتری همواره سعی دارند مشکلات متعددی که در این زمینه وجود دارد را به کمک روش‌های مختلف حل کنند. در بسیاری از مسائل این شبکه‌های عصبی هستند که بعضاً با ترکیب با روش‌های قدیمی، نتایج خارق‌العاده‌ای کسب می‌کنند و بهبود دادن این شبکه‌ها در جهت رسیدن به نتایج بهتر همیشه جزء جدایی‌ناپذیر موضوعات تحقیقاتی در این زمینه است.

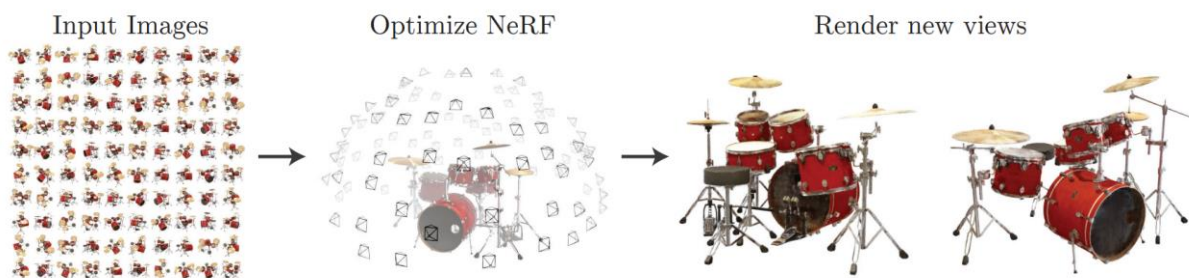
از جمله مسائل بسیار پرکاربرد و سختی که در زمینه گرافیک کامپیوتری وجود دارد، مسئله سنتز نما^۱ نام دارد. هدف این مسئله تولید تصاویری از نماها یا زوایای دید جدید از یک صحنه‌ی به‌خصوص، با دیدن تعداد محدودی تصویر از آن صحنه است. وجود این نماهای جدید کاربردهای فراوانی در زمینه‌های مختلف مانند آموزش اتومبیل‌های خودران، ثبت و بازنمایش آثار و اماکن باستانی، و ... دارد.

در این گزارش، به بررسی جزئی سابقه روش‌های موجود برای حل این مسئله می‌پردازیم، یکی از روش‌های موفق اخیر را معرفی و تحلیل می‌کنیم و پس از بیان مشکلاتی که هنوز در این زمینه وجود دارند، تعدادی از مقالات اخیر که این مشکلات را تا حد زیادی بهبود می‌دهند را بررسی می‌کنیم.

¹ View Synthesis

۲. میدان‌های تابندگی عصبی (NeRF)^۲

این روش ابتدا توسط Mildenhall و همکاران در [۱] معرفی شد. ایده اصلی آنها برای تولید نماهای جدید این بود که ابتدا با استفاده از تصاویر موجود، یک بازنمایی از تمام صحنه موجود در تصویر را در قالب یک میدان پیوسته تولید کنند، سپس، با کمک روش‌های موجود در زمینه ترسیم تصاویر از حجم^۳، تصاویر جدید را از نماهای مختلف تولید کنند.

شکل ۱ - تولید نماهای جدید به کمک NeRF

در شکل ۱ می‌توانید به طور کلی عملکرد این روش را مشاهده کنید. تعداد ۲۰ الی ۳۰ تصویر، از زوایای مختلف از یک صحنه خاص جمع‌آوری شده‌اند. این تصاویر به عنوان ورودی به شبکه داده می‌شوند و شبکه در مرحله آموزش سعی می‌کند یک بازنمایی از صحنه‌ی مشترک موجود در تصاویر را در وزن‌های خود بی‌آموزد. در مرحله اجرا می‌توان حجم ذخیره شده در این شبکه را با استفاده از روش‌های ترسیم کامپیوتری تصاویر از حجم، به تصاویر متعدد از نماهای مختلف تبدیل کرد.

جزئیات هرکدام از مراحل ذکر شده را در بخش‌های بعد تحلیل و بررسی خواهیم کرد.

^۲ Neural Radiance Fields

^۳ Volume Rendering

۱-۲. کارهای پیشین

یک دسته از روش‌ها برای سنتز نما، از ساختار مشبکی از رئوس و یال‌های اجسام سه بعدی به نام Mesh استفاده می‌کنند. این روش‌ها، در ادامه با استفاده از صفحه‌کننده‌ها^۴ [۹] یا ترسیم‌کننده‌های اشعه^۵ [۱۰] که از روش‌های کلاسیک و پرکاربرد تولید تصاویر از اجسام سه بعدی هستند، از Mesh های موجود تصاویری از نماهای مختلف تولید می‌کنند. از بزرگترین مشکلات این روش‌ها، وابستگی آنها به وجود یک Mesh نمونه برای شروع فرآیند بهینه سازی است. در بسیاری از کاربردهای دنیای واقعی، این Mesh ها وجود ندارند و این باعث می‌شود این روش‌ها از محبوبیت کمتری برخوردار باشند. اما باید توجه کرد که برای مسائلی که در آنها به Mesh نمونه دسترسی داریم، این روش‌ها خروجی بسیار مناسبی تولید می‌کنند زیرا صفحه‌کننده‌ها و ترسیم‌کننده‌های اشعه امروزی بسیار قوی هستند و قادرند نتایج نزدیک به واقعیت ارائه دهند.

دسته دیگری از روش‌ها، بر پایه بازنمایی صحنه به شکل یک حجم عمل می‌کنند. این روش‌ها عموماً دارای نقص‌های کمتری در خروجی نسبت به روش‌های بر اساس Mesh هستند. تعدادی از روش‌های این دسته، صحنه را به تعدادی پیکسل حجمی^۶ یا Voxel جدول‌بندی می‌کنند سپس با استفاده از تصاویر ورودی، سعی می‌کنند این Voxel ها را رنگ آمیزی کنند [۱۱]. کیفیت این نوع روش‌ها وابسته به اندازه جدول بندی صحنه است. در همین دسته، روش‌های دیگری وجود دارند که با کمک شبکه‌های عصبی پیچشی^۸، و اعمال آنها به همین Voxel ها سعی می‌کنند اثرات منفی ناشی از این گروه‌بندی را که معمولاً در مرز بین Voxel ها رخ می‌دهد را از بین ببرند.

روش ارائه شده در این مقاله، تفاوت اساسی ای با روش‌های براساس Voxel دارد به این شکل که به جای تقسیم بندی صحنه به سلول‌های گسسته، یک بازنمایی پیوسته از صحنه را می‌آموزد. این امر باعث می‌شود نتایج تولیدی توسط این روش عموماً نرم‌تر باشد و همچنین به دلیل اینکه این روش صحنه را درون وزن‌های خود ذخیره می‌کند، نسبت به روش‌های بر پایه Voxel حجم ذخیره‌سازی بسیار کمتری نیاز دارد.

⁴ Rasterizer

⁵ Raytracer

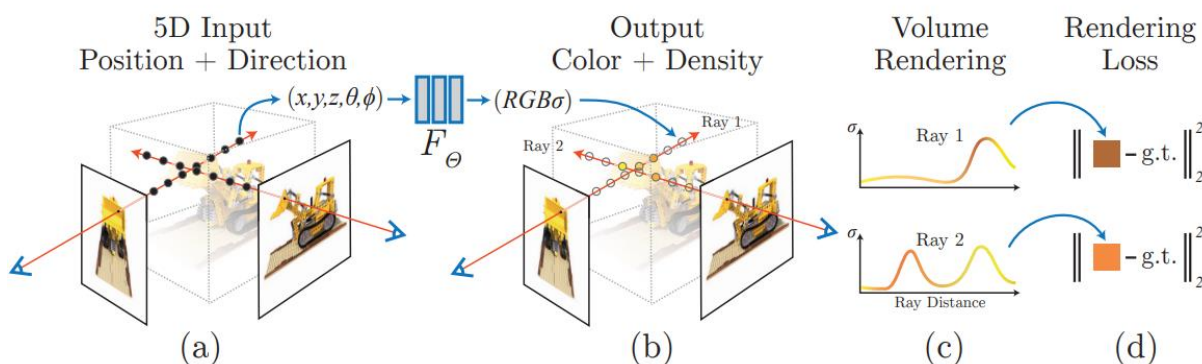
⁶ Artifact

⁷ Voxel(Volume Pixel)

⁸ Convolutional Neural Networks

۲-۲. بازنمایی پیوسته صحنه توسط یک میدان 5D

همانطور که ذکر شد، این روش، صحنه موجود در تصاویر ورودی را به شکل یک تابع برداری پیوسته ذخیره می‌کند. تابع مذکور به شکل $F_\theta: (\mathbf{x}, \mathbf{d}) \rightarrow (\mathbf{c}, \sigma)$ است که در آن، $\mathbf{x} = (x, y, z)$ موقعیت مکانی یک نقطه از صحنه است و $\mathbf{d} = (\theta, \phi)$ زوایایی هستند که مشخص می‌کنند از چه نمایی به نقطه \mathbf{x} نگاه می‌کنیم. خروجی‌های این تابع، $\mathbf{c} = (r, g, b)$ یا همان رنگ نقطه مذکور از زاویه دید \mathbf{d} است و σ چگالی یا همان ضخیم بودن نقطه است که برای اجسام شفاف عدد کوچکی است و برای اجسام غیرشفاف، عدد بزرگی است.

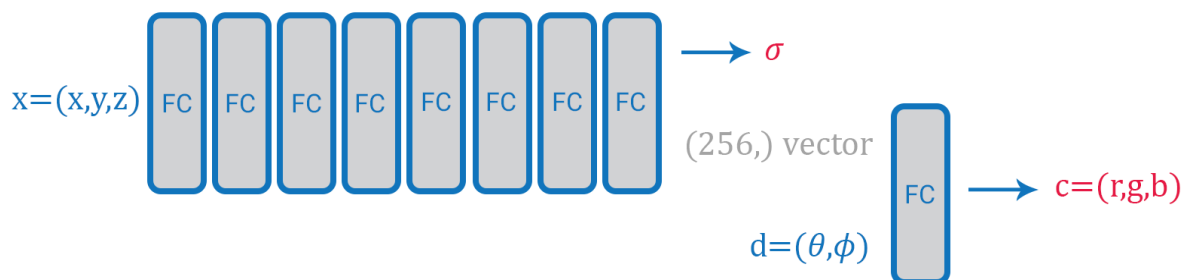
شکل ۲- شمای کلی بازنمایی صحنه و تولید تصاویر جدید در روش NeRF

با داشتن توصیف کاملی از صحنه به شکل F_θ ، قادر خواهیم بود با انتخاب هر \mathbf{d}_0 دلخواهی، یک تصویر از زاویه دید \mathbf{d}_0 تولید کنیم. نحوه تولید این تصویر، به این شکل است که تابع F_θ آموزش دیده شده را، با ورودی $\mathbf{d} = \mathbf{d}_0$ و \mathbf{x} های مختلف صدا می‌زنیم و تصویر نهایی جدید تولید می‌شود. نحوه تولید رنگ $\mathbf{c} = (r, g, b)$ و چگالی σ در بخش ۲-۳ توضیح داده خواهد شد.

در این مقاله، تابع F_θ به کمک یک شبکه پرسپترون چندلایه یا ^۹MLP مدل‌سازی شده است. در حین آموزش، وزن‌های این شبکه (θ)، آموزش می‌بینند و این شبکه پس از اتمام آموزش قادر به بیان صحنه‌ی موجود به کمک وزن‌های خود خواهد بود. اگر کمی توجه کنید، به این نکته پی خواهید برد که رنگ نقاط، علاوه بر موقعیت نقاط، به زاویه دید دوربین نیز بستگی دارد (به عنوان مثال به بخش c در شکل ۴ توجه کنید)، اما چگالی نقاط صرفاً به موقعیت نقاط بستگی دارد (البته ممکن است اجناس^{۱۰} خاصی در طبیعت وجود داشته باشند که با توجه به زاویه دید دوربین، خواص مختلفی نشان دهند اما در این مقاله، جهت ساده سازی مسئله، از آن نوع اجناس صرف نظر شده است).

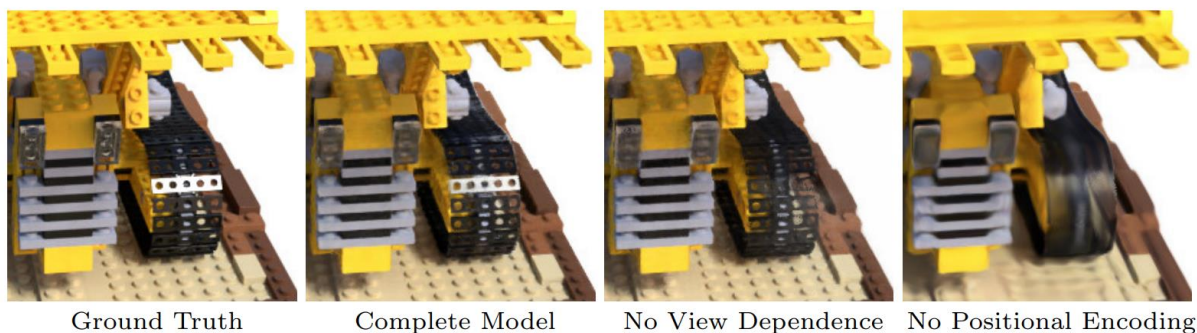
^۹ Multilayer Perceptron

^{۱۰} Materials

شکل ۳- معماری شبکه مورد استفاده در NeRF

در این مقاله برای مقابله با این مشکل، شبکه را به دو زیرشبکه کوچکتر تقسیم می‌کنند. همانطور که در شکل ۳ مشاهده می‌کنید، ابتدا موقعیت فضایی نقاط، به عنوان ورودی به زیرشبکه اول، که دارای ۸ لایه تماماً متصل است، داده می‌شود. این ۸ لایه یک بازنمایی درونی از نقاط به ابعاد ۲۵۶ و خروجی σ را تولید می‌کنند. در ادامه این بازنمایی درونی به علاوه زاویه مورد نظر، به زیرشبکه دوم داده می‌شود که صرفاً یک لایه تماماً متصل است و خروجی رنگ تولید می‌شود. با این کار، خروجی σ کاملاً مستقل از زاویه دید دوربین تولید می‌شود. این کار مسئله را ساده‌تر می‌کند و باعث می‌شود تصاویر خروجی همانطور که در بخش c در شکل ۴ دیده می‌شود بهبود چشم‌گیری بی‌یابد.

شکل ۴- مقایسه خروجی شبکه NeRF در حالت های مختلف

۳-۲. تولید تصاویر با کمک ترسیم تصاویر از حجم

در بخش قبل دیدیم تابع F_θ چگونه می‌تواند صحنه را در خود ذخیره کند. در این بخش می‌خواهیم ببینیم چگونه می‌توان با استفاده از روش‌های ترسیم تصاویر از حجم، تصاویر مختلفی را از زوایای مختلف تولید کرد. رابطه اصلی تولید تصاویر به این روش را می‌توانید مشاهده کنید:

$$C(r) = \int_{t_n}^{t_f} T(t) \sigma(r(t)) c(r(t).d) dt. \text{ where } T(t) = \exp\left(-\int_{t_n}^t \sigma(r(s)) ds\right)$$

در این رابطه، $r(t) = \mathbf{o} + t\mathbf{d}$ ، یک پرتو از سمت دوربین به نقطه‌ای از صحنه است، $T(t)$ تابعی است که مشخص می‌کند از ابتدای پرتو تا نقطه‌ای بر روی پرتو r که به صورت $r(t)$ محاسبه می‌شود، چه میزان چگالی دیده ایم. این تابع مشخص می‌کند که آیا نقطه در حال محاسبه، از سمت دوربین قابل مشاهده است یا خیر. در نهایت، $C(r)$ رنگ نقطه پیکسلی را مشخص می‌کند که پرتوی r از دوربین به سمت صحنه و از مسیر آن پیکسل تابش شده است. برای درک بهتر این جمله می‌توانید به بخش b در شکل ۲ توجه کنید.

همانطور که مشخص است، تولید یک تصویر کامل نیازمند ارسال یک پرتو به ازای هر پیکسل تصویر خروجی است. به ازای هر پرتو، انتگرال داده شده محاسبه می‌شود و رنگ متناسب با آن پیکسل به دست می‌آید. محاسبه این انتگرال نیازمند نوعی تخمین است که در این مقاله از روش Quadrature استفاده می‌شود. مشکلی که در این بخش وجود دارد این است که اگر برای تخمین این انتگرال، t هایی با فاصله یکسان را انتخاب کنیم و مقدار تابع را در این نقاط محاسبه کنیم، عملاً تابع پیوسته‌ای که داشتیم را گسسته کردیم و فقط در نقاط مشخصی از آن استفاده می‌کنیم. راه حلی که نویسنده‌های مقاله برای رفع این مشکل ارائه داده اند به این صورت است که به جای نمونه برداری یکسان، از نمونه برداری گروهی^{۱۱} استفاده می‌کنند. در این نوع نمونه برداری، ابتدا بازه $[t_n, t_f]$ را به N بازه با اندازه یکسان تقسیم می‌کنیم، سپس، به صورت تصادفی از هر بازه یک نقطه انتخاب می‌کنیم. با این کار از دید کلی، نمونه برداری یکسانی داریم، اما از دید نزدیک‌تر، تصادفی بودن را به نمونه برداری وارد کرده ایم که باعث می‌شود تمام اطلاعات موجود در F_θ مورد استفاده قرار بگیرند.

این نمونه برداری همچنان قابل بهبود است. نمونه برداری فعلی به تمام صحنه وزن یکسان نسبت می‌دهد و نقاط را به صورت یکنواخت پراکنده می‌کند. اما بهتر است نقاطی از صحنه که فضای خالی هستند تعداد نمونه‌های کمتری داشته باشند و نقاط مهم صحنه مانند موضوع اصلی صحنه (مثلاً ماشین اسباب بازی در شکل ۲) تعداد نمونه‌های بیشتری داشته باشند. برای حل این مشکل، نویسنده‌های این مقاله روشی ارائه دادند که طبق آن به طور همزمان دو نسخه از مدل را آموزش می‌دهیم، یک نسخه با جزئیات کم^{۱۲} و یک نسخه با جزئیات زیاد^{۱۳}. سپس در مرحله اول با کمک روش نمونه برداری گروهی تعداد N_c نمونه را از روی مدل با جزئیات کم برمی‌داریم. در مرحله دوم، تعداد N_f نمونه

¹¹ Stratified Sampling

¹² Coarse

¹³ Fine

را از روی مدل با جزئیات بالا با کمک وزن‌های بدست آمده از مدل با جزئیات کم برمی‌داریم. تصویر نهایی در این حالت از ترکیب نمونه‌های N_c و N_f در کنار هم بدست می‌آید. در این حالت نمونه‌های مربوط به N_c به طور یکنواخت در طول پرتو پخش شده‌اند و نمونه‌های مربوط به N_f با تمرکز بیشتری در نقاطی که موضوعات صحنه قرار دارند، پخش شده‌اند.

	Input	#Im.	L	(N_c, N_f)	PSNR \uparrow	SSIM \uparrow	LPIPS \downarrow
1) No PE, VD, H	xyz	100	-	(256, -)	26.67	0.906	0.136
2) No Pos. Encoding	$xyz\theta\phi$	100	-	(64, 128)	28.77	0.924	0.108
3) No View Dependence	xyz	100	10	(64, 128)	27.66	0.925	0.117
4) No Hierarchical	$xyz\theta\phi$	100	10	(256, -)	30.06	0.938	0.109
5) Far Fewer Images	$xyz\theta\phi$	25	10	(64, 128)	27.78	0.925	0.107
6) Fewer Images	$xyz\theta\phi$	50	10	(64, 128)	29.79	0.940	0.096
7) Fewer Frequencies	$xyz\theta\phi$	100	5	(64, 128)	30.59	0.944	0.088
8) More Frequencies	$xyz\theta\phi$	100	15	(64, 128)	30.81	0.946	0.096
9) Complete Model	$xyz\theta\phi$	100	10	(64, 128)	31.01	0.947	0.081

جدول ۱ – نتایج آزمایش‌های مختلف مدل NeRF بر روی مجموعه داده تصاویر مصنوعی

در جدول ۱ می‌توانید نتایج مدل را به ازای مقادیر مختلف N_c و N_f مشاهده کنید. مدل بر روی مجموعه داده تصاویر مصنوعی که توسط نویسندگان مقاله تهیه شده اجرا شده است و نتیجه‌ای که مشاهده می‌کنید میانگین امتیازهای مدل به ازای هر ۸ صحنه موجود در مجموعه داده است.

۴-۲. آموزش شبکه

دانستن دو بخش قبل برای متوجه شدن نحوه آموزش مدل ضروری است. به همین دلیل، به این ترتیب به توضیح بخش ها پرداختیم.

قبل از شروع یادگیری بهتر است کمی با مجموعه داده های این مسئله آشنا شویم. همان طور که تا الان باید بدانید، هدف این شبکه، تولید تصاویری از زوایای تابه حال دیده نشده از یک صحنه، با داشتن تعداد محدودی تصویر از آن صحنه است. تعداد تصویر مورد نیاز برای آموزش شبکه، به میزان پیچیدگی صحنه بستگی دارد اما معمولاً بین ۲۰ الی ۱۰۰ عدد است. این تصاویر از یک صحنه مشترک اما از زوایای مختلف گرفته شده اند (به بخش a شکل ۱ رجوع کنید). نکته مهم دیگری که در مورد داده های ورودی این روش وجود دارد این است که این روش، به عنوان ورودی علاوه بر خود تصاویر، به زاویه دوربینی که این تصاویر را گرفته نیز نیاز دارد. دلیل این امر پس از بیان روش یادگیری شبکه مشخص می شود. در حال حاضر به این نکته بسنده می کنیم که زوایای دوربین به کمک روش های پردازش تصویر آماده مانند ساختار از حرکت^{۱۴} یا SfM [۷] محاسبه می شود. علاوه بر این تعدادی از تصاویر مورد استفاده در این مقاله، به صورت مصنوعی و از طریق نرم افزارهای سه بعدی تولید شده اند که برای این تصاویر به دلیل دسترسی دقیق به موقعیت دوربین، به طور مستقیم از موقعیت دوربین ها استفاده می شود.

برای آموزش این مدل، هر تصویر به عنوان ورودی به همراه زاویه دوربین متناسب، به شبکه داده می شود. شبکه طبق توضیحات داده شده در بخش ۳-۲ با استفاده از وزن های فعلی شبکه، به تولید دو تصویر با جزئیات پایین و جزئیات بالا می پردازد. در ادامه طبق رابطه زیر، خطای متناظر تولید می شود.

$$\mathcal{L} = \sum_{\mathbf{r} \in \mathcal{R}} \left[\left\| \hat{C}_c(\mathbf{r}) - C(\mathbf{r}) \right\|_2^2 + \left\| \hat{C}_f(\mathbf{r}) - C(\mathbf{r}) \right\|_2^2 \right]$$

محاسبه این خطا با مقایسه کردن تصویر تولید شده توسط شبکه و تصاویر ورودی شکل می گیرد. با استفاده از الگوریتم بازنشر خطا، وزن های شبکه در جهت کاهش این خطا تنظیم می شوند. انتظار می رود پس از گذشت حدود ۱۰۰ هزار الی ۳۰۰ هزار مرحله، تصاویر قابل قبولی تولید شوند.

نویسندگان این مقاله با استفاده از یک کارت گرافیک Nvidia v100 به آموزش این شبکه پرداخته اند و زمان اتمام یادگیری برای این مدل را حدود ۱ الی ۲ روز گزارش کرده اند. حجم وزن های این مدل به ازای هر صحنه حدود 5MB گزارش شده که حتی در مقایسه با حجم تصاویر ورودی نیز حجم بسیار کمتری است، فارغ از اینکه این وزن ها قادر به تولید تصاویر بیشتری نیز هستند. زمان اجرای این شبکه و تولید یک تصویر از نمای جدید، پس از آموزش، بر اساس اندازه تصویر، بین ۱ الی ۳۰ ثانیه طول می کشد که نشان می دهد این روش نمی تواند به صورت بی درنگ^{۱۵} استفاده شود.

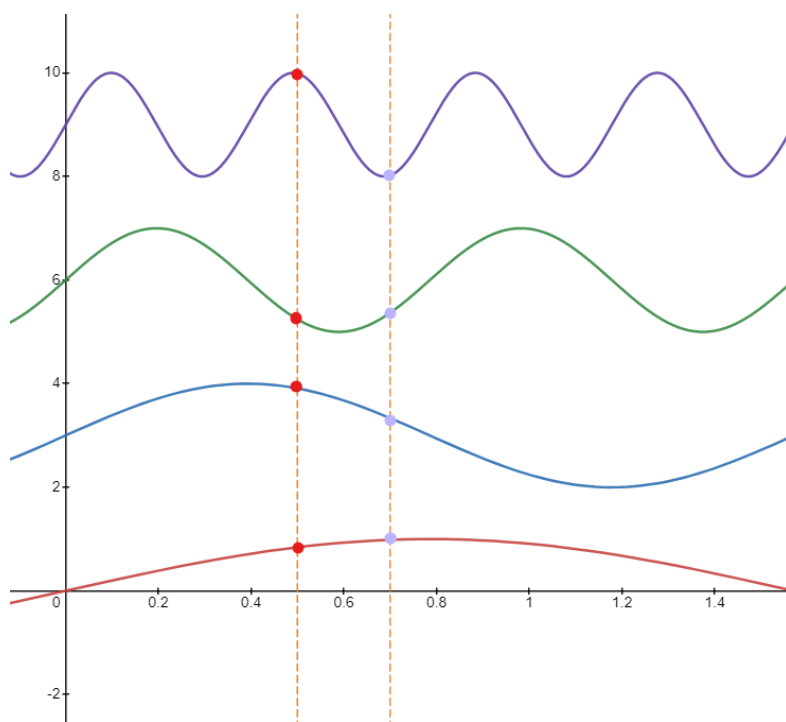
¹⁴ Structure from motion

¹⁵ Realtime

۶-۲. کدگذاری مکانی^{۱۶}

می‌دانیم یکی از کاربردهای اصلی شبکه‌های عصبی، تخمین توابع است. با این وجود، تحقیقات اخیر نشان داده است که شبکه‌های عصبی تمایل بیشتری به تخمین زدن یک تابع به صورت نرم و فرکانس پایین دارند [۸]. آزمایش‌های عملی نویسنده‌های این مقاله نیز این فرضیه را تقویت می‌کنند. نویسنده‌ها متوجه شدند که صرفاً با دادن داده‌ها به صورت x, y, z, θ, ϕ ، شبکه توانایی بازنمایی ویژگی‌های فرکانس بالا را ندارد. در بخش d شکل ۴ می‌توانید این اتفاق را مشاهده کنید.

راه حلی که برای این مشکل ارائه شده است کدگذاری مکانی نام دارد. این نوع کدگذاری به این شکل عمل میکند که تابع F را با یک تابع γ ترکیب میکنیم. حاصل این ترکیب، انتقال مولفه‌های F به بعد بالاتری است. در این حالت مدل نه تنها یک ورودی را در اختیار دارد، بلکه نسخه‌های مختلف آن ورودی با فرکانس‌های مختلف را در اختیار دارد. مدل می‌تواند انتخاب کند در هر لحظه از کدام نسخه آن ورودی استفاده کند. نسخه‌های فرکانس بالا، با تغییر اندکی در ورودی، تغییر زیادی در خروجی را نمایش می‌دهند و نسخه‌های فرکانس پایین، با تغییر زیاد در ورودی، تغییر اندکی در خروجی را نمایش می‌دهند. در شکل ۵ می‌توانید این اثر را مشاهده کنید.

شکل ۵ - نمایشی از کدگذاری مکانی

¹⁶ Positional Encoding

معماری مبدل‌ها^{۱۷} [۶] نیز از یک روش مشابه اما برای هدفی متفاوت استفاده کرده است. در معماری مبدل‌ها، به دلیل عدم وابستگی داده ورودی به موقعیت مکانی کلمات در جمله، نیاز است به نحوی موقعیت مکانی کلمات وارد شبکه شود. آنجا این کار را با استفاده از کدگذاری مکانی به شکل مشابه انجام می‌دهند. اما در این کار، دلیل انجام کدگذاری مکانی، انتقال داده ورودی به بعد بالاتری است تا شبکه بتواند جزئیات فرکانس بالای صحنه را بهتر دریافت و ذخیره کند.

¹⁷ Transformers

۶-۲. نتایج و جمع‌بندی

در جدول ۲ می‌توانید عملکرد این روش را در مقایسه با سایر روش‌های مطرح، با استفاده از مجموعه داده‌های “Diffuse Synthetic 360”، “Realistic Synthetic 360” و “Real Forward-Facing” مشاهده کنید.

Method	Diffuse Synthetic 360° [41]			Realistic Synthetic 360°			Real Forward-Facing [28]		
	PSNR↑	SSIM↑	LPIPS↓	PSNR↑	SSIM↑	LPIPS↓	PSNR↑	SSIM↑	LPIPS↓
SRN [42]	33.20	0.963	0.073	22.26	0.846	0.170	22.84	0.668	0.378
NV [24]	29.62	0.929	0.099	26.05	0.893	0.160	-	-	-
LLFF [28]	34.38	0.985	0.048	24.88	0.911	0.114	24.13	0.798	0.212
Ours	40.15	0.991	0.023	31.01	0.947	0.081	26.50	0.811	0.250

جدول ۲ – نتایج روش NeRF در مقایسه با سایر روش‌ها

مشاهده می‌شود که این روش نسبت به اکثر روش‌های دیگر در همه مجموعه داده‌ها برتری دارد. به گفته نویسنده‌های مقاله، با اینکه در معیار LPIPS که مدل LLFF امتیاز بهتری گرفته، با دیدن ویدیوهای مربوط به این دو روش مشاهده می‌شود که روش NeRF تصاویر یکسان‌تری را برای فریم‌های متوالی تولید می‌کند و از دید انسان‌ها روش بهتری است. در شکل ۵ می‌توانید تعدادی از تصاویر تولید شده توسط روش NeRF و سایر روش‌ها را برای مقایسه مشاهده کنید.

شکل ۶ – نمونه تصاویر تولید شده توسط روش NeRF و سایر روش‌ها

۳. بهبود NeRF

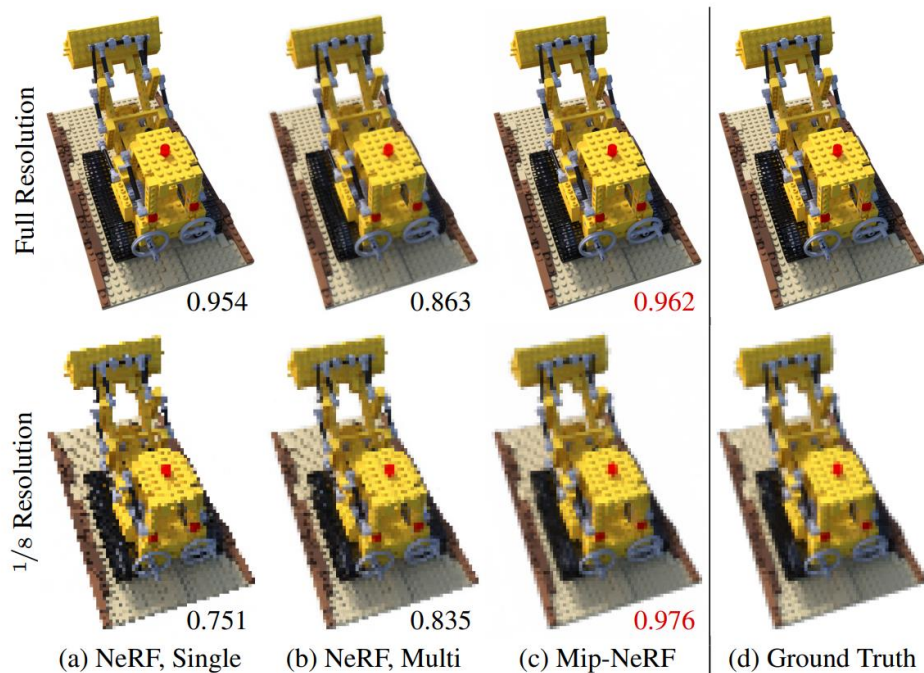
این شبکه، با وجود تمامی ویژگی‌های نابی که دارد، از تعدادی مشکل جدی رنج می‌برد. برخی از این مشکلات، کلی هستند و در این بخش اشاره ای به آنها خواهیم داشت. تعدادی مشکل دیگر نیز وجود دارند که در کاربردهای خاص بوجود می‌آیند. مثال هر دو نوع مشکل را در بخش‌های بعد گزارش خواهیم دید. در طی دو سال اخیر، بیش از ۲۰ مقاله برای بهبود NeRF نوشته شده است. این مقالات عمدتاً در زمینه رفع همین مشکلات راه‌های را پیشنهاد داده اند. مشکل‌هایی که در این گزارش به آنها خواهیم پرداخت:

۱. تولید تصاویر در مقیاس‌های مختلف (شبکه *NeRF* معمولی محدود به تولید تصاویر در اندازه اصلی است)
۲. بازنمایی صحنه‌های بسیار وسیع (در حد چندین خیابان به هم متصل)
۳. نداشتن تعداد کافی داده آموزشی برای یک صحنه (به عنوان مثال استفاده از فقط ۲ نما به عنوان داده آموزش)
۴. تسريع مرحله اجرای NeRF (قابليت اجرای بی‌درنگ)

۱-۳. تولید تصاویر در مقیاس‌های مختلف (Mip-NeRF)

۱-۳-۱. بیان مشکل و مقدمه

از جمله مشکلات اصلی روش NeRF، محدود بودن به تولید تصاویر در اندازه مشخص و از پیش تعیین شده است. به طور کلی تصاویر تولیدی توسط NeRF با وجود اینکه قابلیت تولید شدن از زوایای مختلف را دارند، اما قابلیت تولید شدن از فاصله‌های مختلف را ندارند. این امر باعث می‌شود حرکت کردن سه بعدی در یک محیط امکان پذیر نباشد و بسیاری از کاربردهای بلقوه NeRF عملی نباشند.

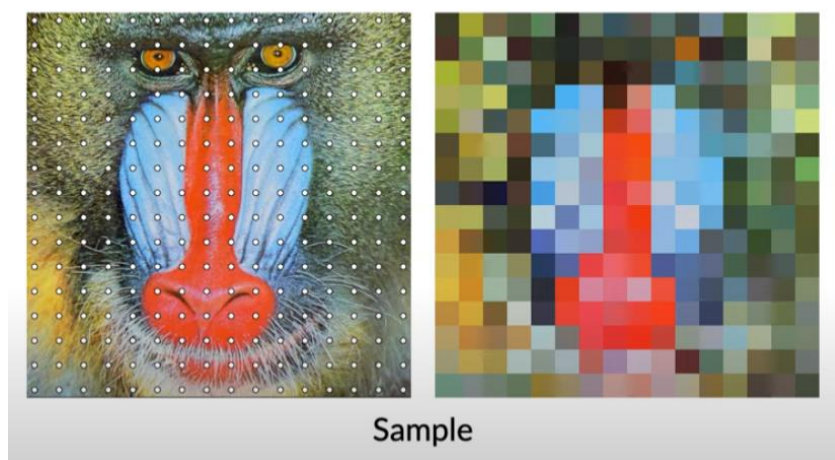
شکل ۷- مقایسه NeRF و Mip-NeRF (معیار SSIM)

اگر به بخش a شکل ۷ نگاه کنید متوجه خواهید شد که NeRF، برخلاف خروجی بسیار زیبایی که در اندازه اصلی می‌دهد، در اندازه‌های بزرگ‌تر یا کوچک‌تر عملکرد ضعیفی دارد و نتیجه اش دچار دندانه‌دار شدن^{۱۸} شدیدی می‌شود. یکی از تکنیک‌های بسیار ساده برای بهبود دندانه‌دار شدن نتایج NeRF، آموزش دادن آن توسط تصاویری با اندازه‌های مختلف است. با این کار شبکه نهایی می‌تواند با درونیابی بین تصاویر با اندازه‌های مختلف، تصاویر جدید را تولید کند. این روش، تا حدی مشکل دندانه‌دار شدن در مقیاس‌های مختلف را رفع می‌کند اما تصاویر در مقیاس اصلی را نیز تار می‌کند.

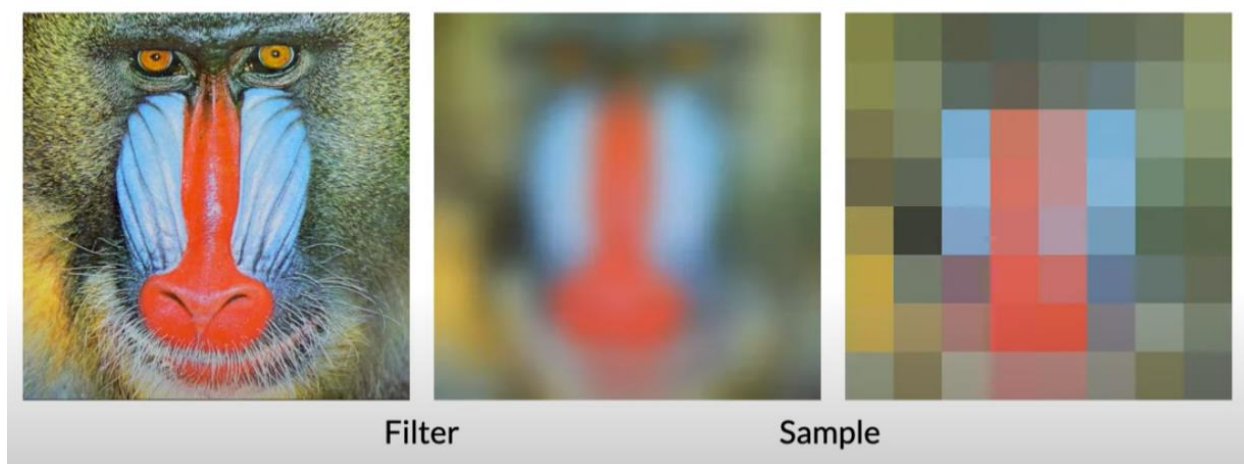
¹⁸ Aliasing

معماری Mip-NeRF [۲] با الهام‌گیری از روش Mip-map که در پردازش تصویر برای تغییر اندازه تصاویر بدون ایجاد دندان‌دار شدن در تصاویر دوبعدی است توانسته این محدودیت NeRF را بردارد و بتواند با دقت بالایی تصاویر در ابعاد مختلف را با روشی مشابه NeRF تولید کند.

اگر یک تصویر را به ساده‌ترین شکل ممکن تغییراندازه دهیم با نتیجه نامطلوبی مانند نتیجه شکل ۸ مواجه خواهیم شد. یک راه حل برای این مشکل این است که قبل از تغییراندازه دادن تصویر، آنرا به کمک یک فیلتر پایین‌گذر مانند فیلتر گاوسی، فیلتر کنیم. سپس تصویر را تغییر اندازه دهیم. در شکل ۹ میبینیم که این روش تاثیر مثبتی بر روی نتیجه می‌گذارد. به این تکنیک پیش‌فیلترکردن^{۱۹} گفته می‌شود.

شکل ۸- نمونه برداری تنها

شکل ۹- نمونه برداری پس از اعمال فیلتر پایین‌گذر

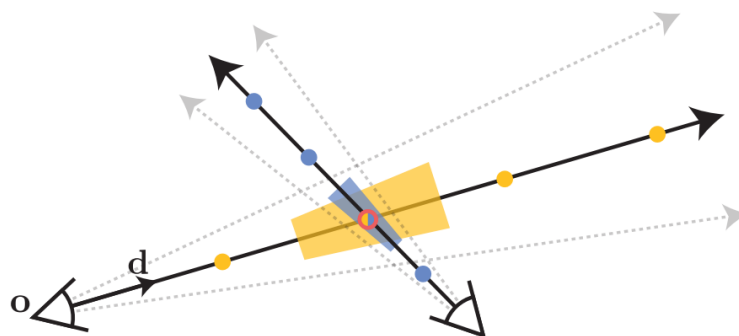
¹⁹ Prefiltering

دلیل این که فیلترکردن تصویر به کمک یک فیلتر پایین‌گذر دنداندارشدن را رفع می‌کند این است که فیلترپایین‌گذر، بالاترین فرکانس موجود در تصویر را به فرکانس پایین‌تری نسبت به تصویر اصلی تبدیل می‌کند. این اتفاق باعث می‌شود شرط Nyquist برقرار شود و دنداندارشدن رخ ندهد.

روش پیش‌فیلترکردن، یک روش بسیار سنگین است. زیرا هر بار قبل از تغییر اندازه نیاز است تصویر یک‌بار فیلتر شود. برای حل این مشکل روش Mip-map معرفی شد. این روش با اعمال فیلترهایی با شدت‌های متفاوت به تصویر، یک سلسه‌مراتب از تصویر را از قبل تولید میکند. در هنگام نیاز، این تصاویر از قبل محاسبه شده، با کمک درونیابی (tri-linear) یا سه خطی، در سه جهت افقی، عمودی و در راستای مقیاس با هم ترکیب می‌شوند و یک تصویر عاری از دنداندارشدن را در مقیاس دلخواه تولید می‌کند.

۲-۱-۳. راه حل مشکل

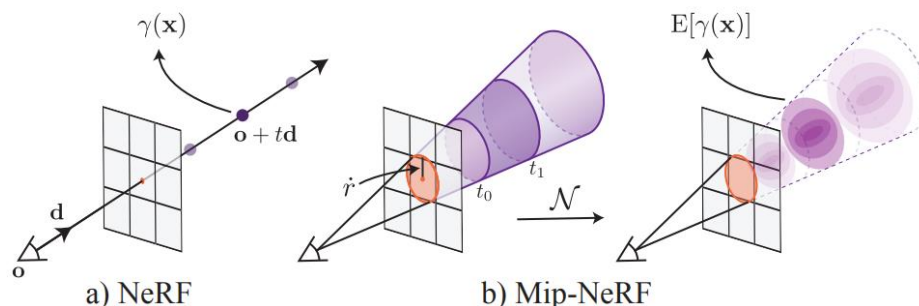
روش Mip-NeRF با الهام از این روش، سعی می‌کند مدل NeRF را غیروابسته به مقیاس کند و بتواند خروجی موردنظر را در هر مقیاسی بدون دنداندارشدن تولید کند. البته پیاده‌سازی Mip-NeRF با Mip-Map بسیار متفاوت است زیرا به علت در دست نداشتن صحنه نهایی، نمی‌توان مانند روش Mip-map نسخه‌های متعدد و در مقیاس مختلفی از صحنه را تولید کرد. در عوض، شبکه Mip-NeRF در حین آموزش، یک نسخه پیش‌فیلترشده از صحنه را می‌آموزد و در هر لحظه میتوان آنرا در یک مقیاس دلخواه اجرا کرد.

شکل ۱۰- مشکل نمونه‌برداری در روش NeRF

در شکل ۱۰ می‌توانیم منشأ مشکل دنداندارشدن NeRF را مشاهده کنیم. چون در NeRF نمونه برداری را در راستای یک پرتوی بی‌نهایت باریک انجام می‌دهیم، نمونه‌ها هیچ ایده‌ای راجع به شکل و اندازه حجمی که با پرتو برخورد کرده ندارند. برای اثبات این امر دو پرتوی مشخص شده در شکل ۱۰ را مشاهده کنید. این دو پرتو هر دو در یک نقطه مشترک با حجم برخورد کرده‌اند و از دید این دو پرتو، این نقطه از حجم کاملاً یکسان است. برخلاف NeRF، در Mip-NeRF به جای این پرتوهای بینهایت باریک، از هر پیکسل یک مخروط به سمت صحنه ارسال می‌شود و برای نمونه برداری از صحنه، به جای انتخاب کردن تعدادی نقطه، تعدادی قطاع مخروط انتخاب می‌شوند. در شکل ۱۰ مشخص شده که این

قطاعها (که در تصویر با استفاده از دوزنقه‌های زرد و آبی نشان داده شده‌اند)، در یک نقطه از حجم، به شکل و اندازه حجم نیز توجه می‌کنند.

شکل ۱۱ - مقایسه نحوه کارکرد روش‌های NeRF و Mip-NeRF

همان‌طور که بیان شد و در شکل ۱۱ نیز مشاهده می‌شود، روش Mip-NeRF از تعدادی قطاع مخروط برای نمونه برداری استفاده می‌کند. نویسندگان این مقاله، این قطاع‌ها را با استفاده از یک تابع گاوسی جایگزین کرده‌اند تا محاسبات ساده‌تر شود و برای تعدادی از روابط مورد نیاز فرم بسته به وجود آید. همچنین نویسندگان این مقاله کدگذاری مکانی موجود در روش NeRF را با نسخه‌ای متناسب با نمونه‌های گاوسی، به اسم کدگذاری مکانی انتگرالی^{۲۰} یا IPE جایگزین کرده‌اند.

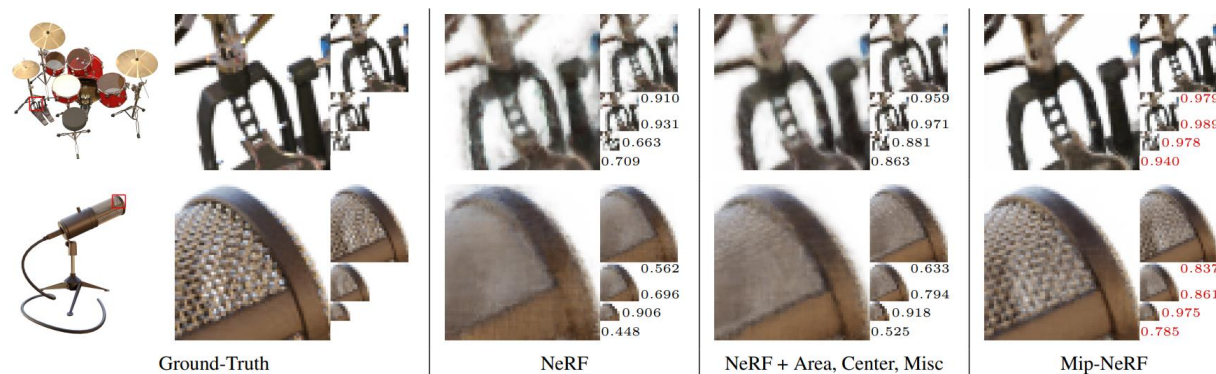
همچنین، به دلیل این که Mip-NeRF، صحنه را در مقیاس‌های مختلف می‌آموزد، نیازی به آموختن دو نسخه متفاوت با جزئیات بالا و با جزئیات پایین از مدل نیست. اگر به خاطر داشته باشید این دو مدل را به این دلیل آموختیم که بتوانیم نمونه برداری نقاط را هوشمندانه‌تر کنیم. در Mip-NeRF خبری از آن نقاط نیست پس نیازی به یادگیری دو مدل مجزا هم وجود ندارد. به دلیل این ساده‌سازی، روش Mip-NeRF به میزان ۷ درصد سریع‌تر از NeRF است و به میزان ۵۰ درصد، پارامترهای کمتری دارد.

تمام این ویژگی‌ها، معماری Mip-NeRF را به جایگزین بسیار مناسبی برای NeRF در اکثر کاربردها تبدیل کرده است. در ادامه این گزارش خواهیم دید که حتی معماری‌های دیگری که در تلاش برای بهبود بخشی از NeRF بوده‌اند نیز، به عنوان مدل پایه از Mip-NeRF بجای NeRF استفاده کرده‌اند.

²⁰ Integrated Positional Encoding

۳-۱-۳. نتایج

در شکل ۱۲ می‌توانید تفاوت روش NeRF و Mip-NeRF را به ازای تغییراندازه‌های مختلف، مشاهده کنید. واضح است که روش Mip-NeRF در این زمینه عملکرد بسیار بهتری دارد. اعداد موجود در تصویر معیار SSIM متناظر با هر مقیاس هستند که هر چه به عدد ۱ نزدیک‌تر باشد یعنی تصویر تولید شده به تصویر مرجع شباهت ساختاری بیشتری دارد.

شکل ۱۲ - مقایسه عملکرد Mip-NeRF و NeRF بر روی دو صحنه مصنوعی

در جدول ۳ می‌توان به صورت دقیق‌تر، عملکرد Mip-NeRF و بهبود آن نسبت به NeRF را مشاهده کرد.

	PSNR \uparrow				SSIM \uparrow				LPIPS \downarrow				Avg. \downarrow	Time (hours)	# Params
	Full Res.	1/2 Res.	1/4 Res.	1/8 Res.	Full Res.	1/2 Res.	1/4 Res.	1/8 Res.	Full Res.	1/2 Res.	1/4 Res.	1/8 Res.			
NeRF (Jax Impl.) [11, 30]	31.196	30.647	26.252	22.533	0.9498	0.9560	0.9299	0.8709	0.0546	0.0342	0.0428	0.0750	0.0288	3.05 \pm 0.04	1,191K
NeRF + Area Loss	27.224	29.578	29.445	25.039	0.9113	0.9394	0.9524	0.9176	0.1041	0.0677	0.0406	0.0469	0.0305	3.03 \pm 0.03	1,191K
NeRF + Area, Centered Pixels	29.893	32.118	33.399	29.463	0.9376	0.9590	0.9728	0.9620	0.0747	0.0405	0.0245	0.0398	0.0191	3.02 \pm 0.05	1,191K
NeRF + Area, Center, Misc.	29.900	32.127	33.404	29.470	0.9378	0.9592	0.9730	0.9622	0.0743	0.0402	0.0243	0.0394	0.0190	2.94 \pm 0.02	1,191K
Mip-NeRF	32.629	34.336	35.471	35.602	0.9579	0.9703	0.9786	0.9833	0.0469	0.0260	0.0168	0.0120	0.0114	2.84 \pm 0.01	612K
Mip-NeRF w/o Misc.	32.610	34.333	35.497	35.638	0.9577	0.9703	0.9787	0.9834	0.0470	0.0259	0.0167	0.0120	0.0114	2.82 \pm 0.03	612K
Mip-NeRF w/o Single MLP	32.401	34.131	35.462	35.967	0.9566	0.9693	0.9780	0.9834	0.0479	0.0268	0.0169	0.0116	0.0115	3.40 \pm 0.01	1,191K
Mip-NeRF w/o Area Loss	33.059	34.280	33.866	30.714	0.9605	0.9704	0.9747	0.9679	0.0427	0.0256	0.0213	0.0308	0.0139	2.82 \pm 0.01	612K
Mip-NeRF w/o IPE	29.876	32.160	33.679	29.647	0.9384	0.9602	0.9742	0.9633	0.0742	0.0393	0.0226	0.0378	0.0186	2.79 \pm 0.01	612K

جدول ۳ - عملکرد Mip-NeRF در مقایسه با NeRF به ازای میزان مختلف تغییر اندازه

۲-۳. بازنمایی صحنه‌های وسیع (Block-NeRF)

۱-۲-۳. بیان مشکل و مقدمه

از جمله مشکلات دیگر شبکه NeRF، بازنمایی صحنه‌های بسیار وسیع است. همانطور که در تصاویر موجود در مقاله NeRF مشاهده میکنید، اکثر صحنه‌های مورد بررسی قرار داده شده، حدوداً چند متر عرض دارند. محققان خیلی زود متوجه شدند که بازنمایی صحنه‌های بزرگ‌تر مانند یک اتاق، یک خانه، یا در موارد خاص یک محله، با استفاده از NeRF بسیار نامطلوب یا غیرممکن است.

پژوهشگران کمپانی Google و کمپانی تولید کننده اتومبیل‌های خودران Waymo در یک همکاری، تصمیم گرفتند با بهبود شبکه NeRF آن‌را برای بازنمایی صحنه‌های بسیار وسیع مانند یک محله (در این مثال حدود ۱۰۰۰ متر در ۶۰۰ متر) به کارگیرند. شبکه‌ای که توسط آنها ارائه شد، میدان‌های تابش عصبی بلوکی [3] یا Block-Nerf نام دارد.

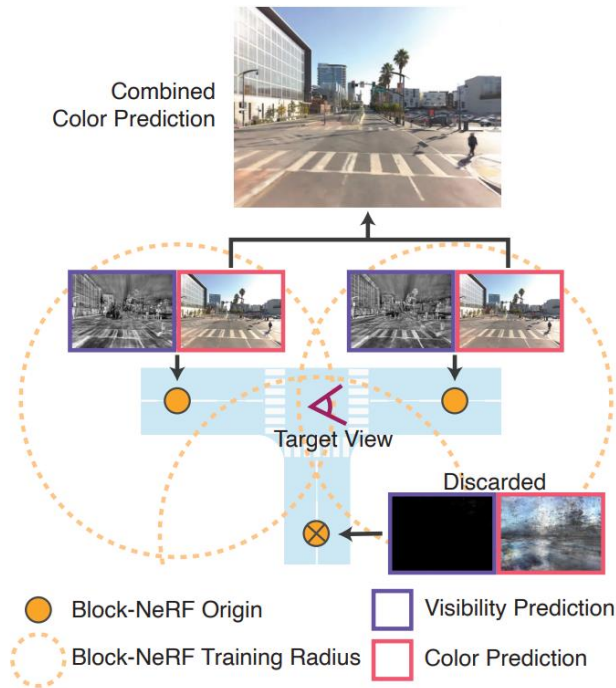
این مقاله یک مقاله بسیار کامل است. نویسندگان این مقاله، داده‌های مربوط این مقاله را نیز جمع‌آوری کرده‌اند که طبق گفته خودشان، حدود ۷ ماه به طول انجامیده و حدود ۳ میلیون تصویر از نواحی مختلف یک محله در سان‌فرانسیسکو فراهم شده. در این مقاله تعداد زیادی ایده جدید به شبکه NeRF افزوده شده که باعث می‌شود بسیاری از مشکلات در زمینه بازنمایی صحنه‌های سخت را رفع کند.

راه بسیار ساده‌ای که به ذهن می‌رسد این است که پیچیدگی مدل را افزایش دهیم تا مدل بتواند صحنه بزرگتری با جزئیات بیشتری را بازنمایی کند. اما این روش تعداد بسیار زیادی مشکل دارد. مشکل اول این است که ممکن است مدل به اندازه‌ای بزرگ شود که قابل اجرا شدن بر روی یک رایانه نباشد. مشکل دوم زمان اجرا است، وقتی صحنه خیلی بزرگی را در وزن‌های مدل ذخیره کرده باشیم، نیاز است تعداد نمونه‌های بسیار زیادی برداریم تا بتوانیم تمام صحنه را پوشش دهیم که این باعث کند شدن بیش از حد زمان اجرا و آموزش می‌شود. مشکل دیگر مدیریت کردن این مدل است. اگر در حین کار تصمیم گرفته شود که میخواهیم صحنه را به اندازه یک خیابان بزرگ تر کنیم، نیاز است کل مدل از ابتدا آموزش بی‌یابد. یک مشکل خیلی مهم دیگر مخصوصاً برای صحنه‌های بسیار بزرگ این است که به احتمال بسیار زیاد، تصاویر موجود از آن صحنه، در زمان‌های مختلف و در شرایط نوری متفاوتی تهیه شده‌اند. این مشکل برای مسئله تعریف شده در مقاله ذکر شده به شکل جدی‌ای وجود دارد زیرا تصاویر محیط، در طی ۷ ماه و در ساعات مختلف شبانه روز جمع‌آوری شده‌اند. این امر باعث می‌شود تصاویر مکان‌های نزدیک به هم، از لحاظ شرایط نوری یا حتی شرایط ساختاری تفاوت بسیاری داشته باشند. در مورد صحنه‌های شهری، وجود عابر پیاده و اتومبیل‌ها نیز یک مشکل بزرگ دیگر است.

در مقاله Block-NeRF، تمام مشکلات ذکر شده به همراه تعدادی دیگر از مشکلات به زیبایی حل شده‌اند و نتیجه خارق‌العاده است! متأسفانه شرح تک تک این راه‌حل‌ها در این گزارش نمی‌گنجد و به بیان تعدادی از مهم‌ترین ایده‌های این مقاله بسنده می‌کنیم.

۲-۲-۳. تقسیم شبکه بزرگ به تعدادی شبکه کوچکتر

ایده اصلی این روش که اسم آن هم از همان جا می‌آید، تقسیم بندی شبکه NeRF بسیار بزرگ، به تعدادی شبکه NeRF کوچک تر است. در این مقاله، هر کدام از این شبکه‌های کوچکتر، وظیفه بازنمایی یک تقاطع را در یک محله دارند. با آموزش مستقل این شبکه‌های کوچکتر و در کنار هم گذاشتن آنها به هنگام نیاز، تعداد زیادی از مشکلات بیان

شده رفع می‌شوند. اولین اثر این روش این است که آموزش شبکه‌های کوچکتر کار بسیار ساده‌تری است. دومین اثر این است که تولید نماهای جدید بسیار سریعتر انجام می‌شود زیرا برای تولید هر نما، به تعداد محدودی از این شبکه‌های کوچک نیاز است. به شکل ۱۳ توجه کنید. همچنین در آینده، می‌توان این شبکه را به آسانی گسترش داد. کافی است از سایر نقاط محله یا حتی محله‌های همسایه، تعداد کافی تصویر گرفته شود، شبکه‌های کوچک متناظر، ساخته شوند و آموزش ببینند، سپس به مجموعه شبکه‌های اصلی افزوده شوند.

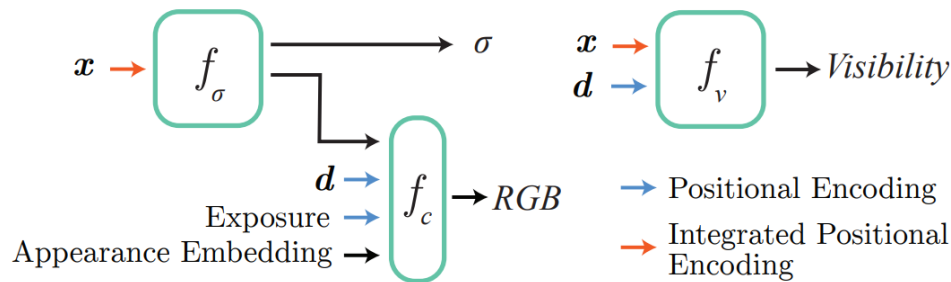
شکل ۱۳ - تولید یک نمای جدید به کمک Block-NeRF

۳-۲-۳. انتخاب بلاک‌ها

در شکل ۱۳ شعاع تحت پوشش هر شبکه کوچک با خطچین نارنجی نمایش داده شده است. این شبکه‌های کوچک حدود ۵۰ درصد روی هم‌رفتگی دارند که باعث می‌شود تولید تصاویر در مرزهای بین شبکه‌ها بهبود یابد. به هنگام تولید نماهای جدید، مدل می‌تواند بر اساس موقعیت دوربین، فقط شبکه‌های کوچک مورد نیاز را فراخوانی کند و از سایر شبکه‌ها صرف نظر کند که این اتفاق باعث افزایش سرعت تولید نماهای جدید می‌شود. تصاویر سطح‌خاکستری موجود در شکل ۱۳ یکی دیگر از ابداع‌های این مقاله هستند. این تصاویر، تصاویر میدان دید هستند. این تصاویر مشخص می‌کنند که در یک موقعیت خاص و با یک زاویه دید خاص، کدام شبکه‌ها قابل رویت هستند و کدام شبکه‌ها کاملاً از دید خارج هستند. با استفاده از این تصاویر، می‌توان شبکه‌های بی‌استفاده را به هنگام تولید نماهای جدید در نظر نگرفت حتی اگر این شبکه‌ها از لحاظ موقعیت جغرافیایی در محدوده دوربین باشند و با استفاده از تکنیک قبل حذف نشده باشند و به این ترتیب سرعت تولید نماهای جدید باز هم افزایش می‌یابد.

۴-۲-۳. معماری شبکه و حل تعدادی دیگر از مشکلات

معماری شبکه‌های Block-NeRF، بر اساس شبکه Mip-NeRF بنا شده است. استفاده از این شبکه‌ی بهبود یافته، اجازه حرکت در محیط‌های تولید شده را می‌دهد و در عین حال پیچیدگی مدل را تا حد زیادی کم می‌کند. این امر برای همچنین مسئله‌ای که در آن تعداد بسیار زیادی از این شبکه‌ها موجود هستند بسیار مفید است. مانند سایر شبکه‌های بر پایه NeRF، این شبکه نیز خروجی σ را صرفاً بر اساس ورودی x تولید می‌کند و خروجی $c = (r, g, b)$ را بر اساس همه ورودی‌ها تولید می‌کند. این کار خاصیت استقلال از نما را برای ساختار اجسام و وابستگی به نما را برای رنگ ایجاب می‌کند.

شکل ۱۴ - معماری شبکه‌های Block-NeRF

همانطور که حتما متوجه شدید، این شبکه برای تخمین خروجی رنگ، علاوه بر ورودی‌های رایج، یک سری ورودی دیگر نیز دریافت می‌کند. توضیح کاربرد و نحوه عملکرد هر کدام از این ورودی‌ها بسیار زمان‌بر خواهد بود اما در بخش نتایج می‌توانید اثر بودن یا نبودن آنها را مشاهده کنید.

در کنار شبکه‌های تولید خروجی‌های مورد نیاز NeRF، در شکل ۱۴ یک شبکه کوچک دیگر نیز داریم. این شبکه که به طور همزمان با شبکه تولید σ آموزش داده می‌شود، وظیفه تعیین قابل رویت بودن یک نقطه را در شبکه فعلی بر عهده دارد. این شبکه با دریافت x, d ، یک تصویر سطح خاکستری مانند تصاویر موجود در شکل ۱۳ تولید می‌کند که میزان رویت‌پذیر بودن نقاط مختلف صحنه را از مکان و زاویه دید فعلی مشخص می‌کنند. اگر میزان رویت‌پذیری میانگین در یک بلوک، از یک حد آستانه کمتر باشد، آن بلاک در پروسه تولید نمای جدید شرکت داده نخواهد شد.

۵-۲-۳. نتایج

ابتدا به شکل ۱۵ توجه کنید. ستون دوم از سمت چپ، نتیجه تولید یک نمای جدید، با استفاده از شبکه Mip-NeRF خام است. همانطور که در بخش‌های قبل اشاره شد، به دلیل تفاوت میزان روشنایی و وضعیت تصاویر مختلف، لازم است با استفاده از تکنیک‌هایی، این اثرات را خنثی کرد. اگر به ستون آخر از سمت چپ نگاه کنیم، نتیجه نهایی شبکه Block-NeRF با تمام امکاناتش را مشاهده می‌کنیم. ستون پنجم از سمت چپ، نتیجه نهایی شبکه در حالتی که مرحله Pose Optimization را نادیده گرفته است. با وجود کالیبره بودن دوربین‌ها و تشخیص دقیق موقعیت آنها نسبت به یکدیگر و محیط، باز هم مقداری خطا در مکان دقیق اجسام وجود دارد. نویسندگان این مقاله برای رفع این مشکل، در حین آموزش شبکه، یک انحراف^{۲۱} را نیز می‌آموزند. ستون چهارم از سمت چپ، نتیجه اعمال نکردن ورودی Exposure به شبکه است. این ورودی، مقادیر میزان روشنایی ثبت شده در هنگام عکاسی هستند که به عنوان ورودی به شبکه داده شده‌اند. این ورودی باعث می‌شود شبکه مفهوم روشن یا تاریک بودن تصویر را راحت‌تر متوجه شود. ستون سوم از سمت چپ، نتیجه اعمال نکردن بردار Appearance به شبکه است. این بردار را می‌توانید در شکل ۱۴ مشاهده کنید. وظیفه این بردار تغییر دادن تصاویر مربوط به بلوک‌های همسایه برای یکسان سازی آن‌ها است.

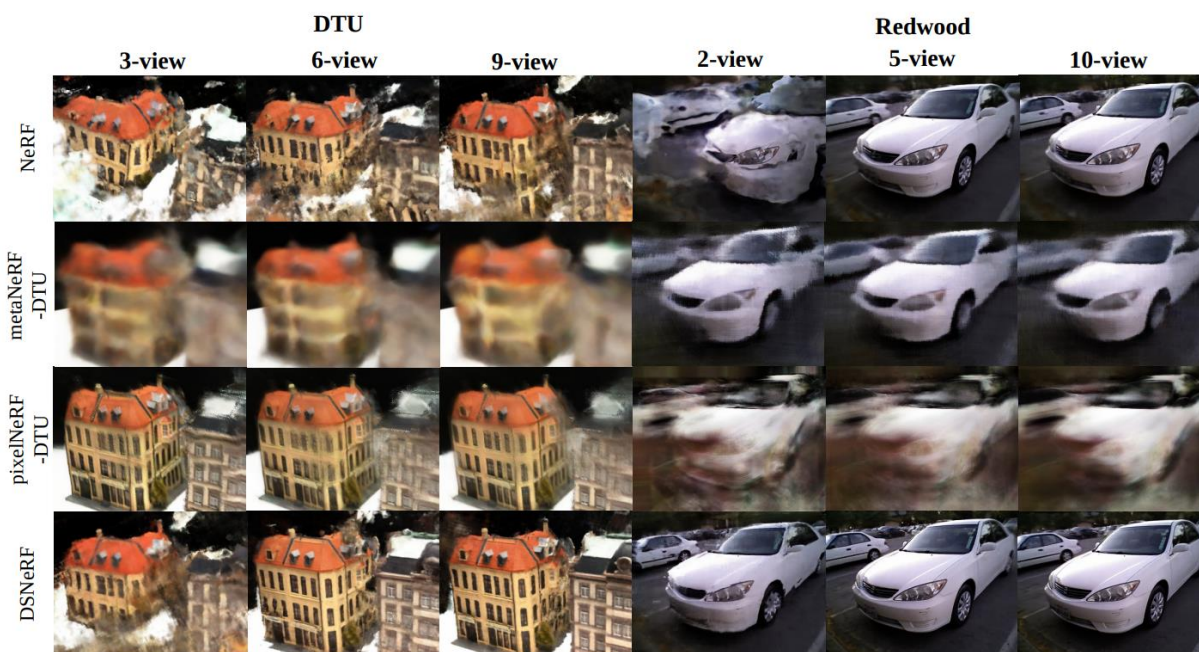
شکل ۱۵ - اثر بخش‌های مختلف این روش در خروجی نهایی

²¹ offset

۳-۳. بهبود نتایج با تصاویر آموزش محدود (DS-NeRF^{۲۲})

۱-۳-۳. مشکل نیاز به تصاویر آموزش زیاد

می‌دانیم هر چه تعداد تصاویر بیشتری از صحنه داشته باشیم، شبکه NeRF می‌تواند بهتر صحنه را بازنمایی کند. اما بسیاری از اوقات، دلیل استفاده از NeRF می‌تواند نداشتن تعداد کافی تصویر از یک صحنه باشد! به همین دلیل تعداد بسیار زیادی مقاله وجود دارد که بر روی بهبود عملکرد NeRF با تعداد تصاویر آموزش محدود کار می‌کنند. یکی از این مقاله‌ها که عملکرد خوبی دارد مقاله‌ای به نام Depth-supervised NeRF: Fewer Views and Faster Training for Free [۴] است. همانطور که از نام مقاله پیداست، در این روش از یک ورودی اضافی (ورودی عمق) برای کمک کردن به روند آموزش شبکه NeRF استفاده می‌کنند. اگر به عنوان مقاله دقت کنید کلمه رایگان (free) را در آن می‌بینید. دلیل این نام گذاری این است که در روند آموزش NeRF، نیاز است با استفاده از روش‌هایی مانند SfM، زوایای دوربین موجود در هر تصویر را استخراج کنیم و به عنوان ورودی به شبکه بدهیم. روش‌هایی مانند SfM علاوه بر اطلاعات مربوط به دوربین موجود در هر تصویر، تعدادی نقطه کلیدی از درون صحنه نیز استخراج می‌کنند. این نقاط بسیار تنگ هستند و قابل مقایسه با روش NeRF که یک میدان پیوسته از نقاط درون صحنه تولید می‌کند نیستند. اما با این حال این نقاط، اطلاعات بسیار مفیدی در خود دارند و به طور رایگان قبل از شروع آموزش، در اختیار ما هستند. یکی از اطلاعات مفیدی که این نقاط دارند، فاصله نقاط مختلف صحنه از دوربین است.

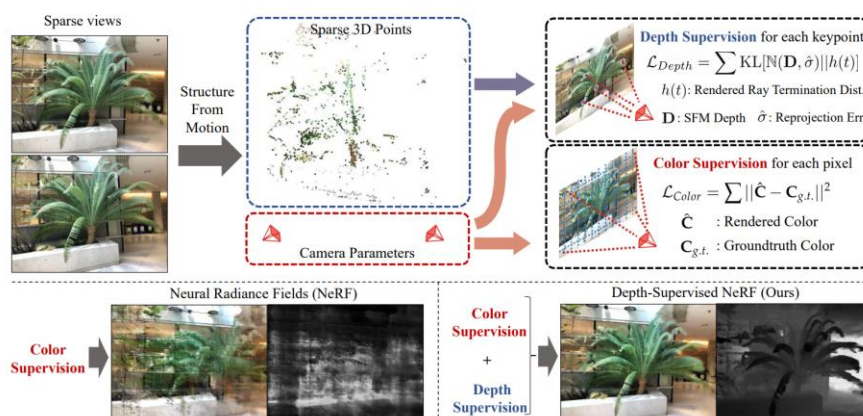

شکل ۱۶ - تصاویر تولید شده توسط روش‌های مختلف با آموزش توسط تعداد مختلف داده

²² Depth Supervised NeRF

۲-۳-۳. استفاده از عمق برای بهبود روند آموزش NeRF

با استفاده از عمق این نقاط، میتوان یک خطای جدید معرفی کرد. در این مقاله اسم این خطا را نظارت عمق^{۲۳} گذاشته اند. رابطه این خطا را می‌توانید در شکل ۱۷ مشاهده کنید. هر موقع، فاصله انهدام^{۲۴} یک پرتو در صحنه، با فاصله تخمین زده شده توسط SfM متفاوت باشد، خطای نظارت عمق زیاد خواهد شد و شبکه سعی خواهد کرد این خطا را کم کند.

شکل ۱۷ – نحوه عملکرد روش DS-NeRF

لازم به ذکر است که اطلاعات عمق مورد بحث، لزوماً نباید از طریق SfM تولید شده باشند. به عنوان مثال جدول ۵ نتایج DS-NeRF را که عمق آن از طریق سنسورهای عمق در مجموعه داده تهیه شده است را نشان می‌دهد. در سطر آخر این اطلاعات عمق استفاده شده اند و نتیجه بهتری نسبت به تخمین عمق به کمک SfM بدست آمده است.

	PSNR \uparrow			SSIM \uparrow			LPIPS \downarrow		
	2-view	5-view	10-view	2-view	5-view	10-view	2-view	5-view	10-view
Redwood-3dscan [6]									
NeRF	10.5	22.4	23.4	0.38	0.75	0.82	0.51	0.45	0.45
metaNeRF-DTU	14.3	14.6	15.1	0.37	0.39	0.40	0.76	0.76	0.75
pixelNeRF-DTU	12.7	12.9	12.8	0.43	0.47	0.50	0.76	0.75	0.70
MVSNeRF-DTU	-	17.1	17.1	-	0.54	0.53	-	0.63	0.63
finetuned	-	22.7	23.1	-	0.78	0.78	-	0.36	0.34
DS-NeRF	18.1	22.9	23.8	0.62	0.78	0.81	0.40	0.34	0.42
DS-NeRF w/ RGB-D	20.3	23.4	23.9	0.73	0.77	0.84	0.36	0.35	0.28

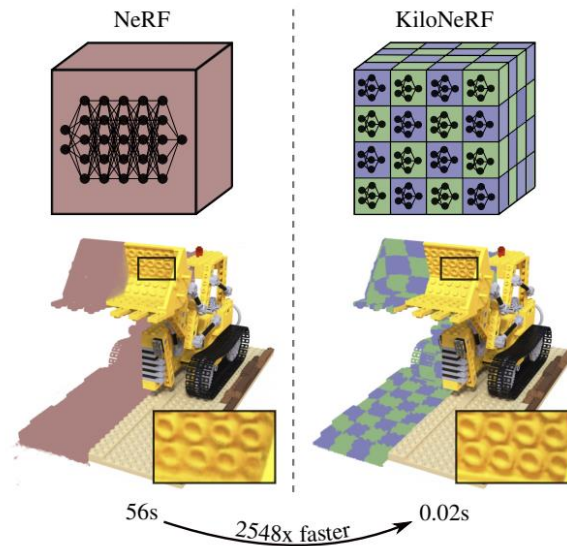
جدول ۴ – نتایج DS-NeRF بر روی مجموعه داده تصاویر RGB-D

²³ Depth Supervision

²⁴ Termination Distance

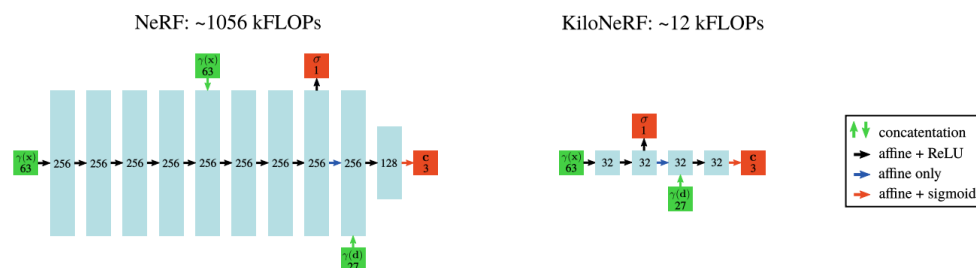
۳-۴. سرعت بخشی به NeRF به (Kilo-NeRF)

۱- ۳-۴. تقسیم یک شبکه MLP به هزاران MLP کوچکتر

شکل ۱۸ - مقایسه نحوه عملکرد و کارایی NeRF و Kilo-NeRF

همانطور که در بخش NeRF دیدیم، شبکه NeRF به دلیل نیاز به گرفتن میلیون‌ها خروجی از یک شبکه MLP نسبتاً عمیق، بسیار کند است. تولید یک تصویر جدید با استفاده از NeRF حتی با پردازنده‌های گرافیکی مدرن حدود ۳۰ ثانیه طول می‌کشد. نویسندگان مقاله Kilo-NeRF [۵]، با قصد اینکه بتوان خروجی شبکه NeRF را به صورت بی‌درنگ نمایش داد، دست به طراحی شبکه‌ای جدید به اسم Kilo-NeRF زدند. همانطور که از اسم این شبکه پیدا است، این شبکه شامل هزاران شبکه NeRF دیگر است که هر کدام از این شبکه‌ها، وظیفه بازنمایی بخش کوچکی از صحنه را بر عهده دارند. این اتفاق باعث می‌شود هر شبکه، وظیفه بسیار سبکی داشته باشد که اجازه می‌دهد پیچیدگی هر شبکه را تا حد زیادی کاهش داد. در شکل ۱۹ می‌توان معماری هر MLP موجود در شبکه Kilo-NeRF را با MLP موجود در شبکه NeRF مقایسه کرد.

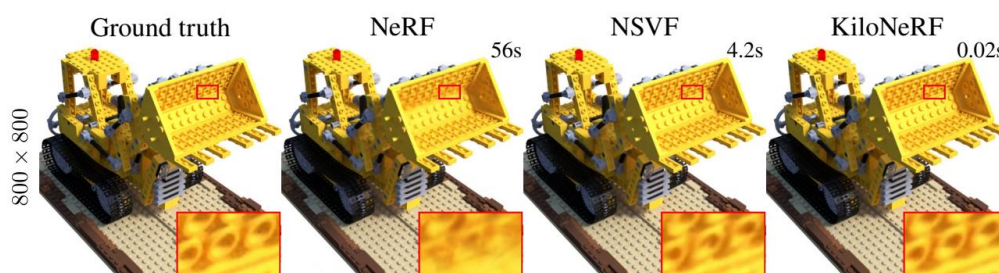
شکل ۱۹ - مقایسه معماری MLP موجود در NeRF و Kilo-NeRF

۲-۴-۳. آموزش شبکه

این شبکه، ابتدا صحنه را به صورت سه بعدی جدول بندی می کند. به هر سلول این جدول یک MLP کوچک اختصاص داده می شود. این MLP تنها موظف است یادبگیرد چگونه این سلول را بازنمایی کند. همانطور که ممکن است حدس زده باشید، مستقل عمل کردن این شبکه ها نتیجه نامطلوبی به همراه دارد. به همین علت نویسنده های این مقاله از روش تقطیر^{۲۵} برای آموزش این شبکه های کوچک استفاده می کنند. نحوه آموزش کلی طبق این روش به این شکل است که ابتدا یک شبکه NeRF معمولی آموزش می بیند. سپس، شبکه های کوچک سعی می کنند به این شبکه بزرگ به چشم معلم نگاه کنند و به ازای ورودی های مختلف، خروجی ای مشابه خروجی شبکه بزرگ ارائه دهند. به این شکل، مشکلاتی که به دلیل مستقل بودن این شبکه های کوچک بوجود آمده بود رفع می شود. پس از انجام شدن عمل تقطیر، وزن شبکه های کوچک به کمک داده های ورودی، یک دور تنظیم^{۲۶} می شود. در جدول ۵ می توان این روش را با سایر روش های موجود مقایسه کرد. به سطر مربوط به زمان ترسیم تصاویر توجه کنید.

Resolution		BlendedMVS 768 × 576	Synthetic-NeRF 800 × 800	Synthetic-NSVF 800 × 800	Tanks & Temples 1920 × 1080
PSNR ↑	NeRF	27.29	31.01	31.55	28.32
	NSVF	26.90	31.74	35.13	28.40
	KiloNeRF	27.39	31.00	33.37	28.41
SSIM ↑	NeRF	0.91	0.95	0.95	0.90
	NSVF	0.90	0.95	0.98	0.90
	KiloNeRF	0.92	0.95	0.97	0.91
LPIPS ↓	NeRF	0.07	0.08	0.04	0.11
	NSVF	0.11	0.05	0.01	0.15
	KiloNeRF	0.06	0.03	0.02	0.09
Render time (milliseconds) ↓	NeRF	37266	56185	56185	182671
	NSVF	4398	4344	10497	15697
	KiloNeRF	30	26	26	91
Speedup over NeRF ↑	NSVF	8	13	5	12
	KiloNeRF	1258	2165	2167	2002

جدول ۵ - مقایسه عددی نتایج روش Kilo-NeRF و سایر روش ها

شکل ۲۰ - مقایسه نتایج روش Kilo-NeRF با سایر روش ها

²⁵ Distillation

²⁶ Finetune

۴. بحث و جمع‌بندی

در این گزارش، به معرفی شبکه NeRF و بررسی کاربردهای آن و آشنایی با نقاط قوت و ضعف آن پرداختیم. سپس سعی کردیم با بررسی روش‌های دیگر نشان دهیم تا چه حد ایده‌های نو می‌توانند حتی کارهای خوب را نیز بهبود بخشند. در طی دو سالی که این شبکه ایجاد گردیده است، تعداد بسیار زیادی مقاله برای بهبود دادن آن به چاپ رسیده اند. تعدادی از این مقالات، به بهبود سرعت و کارایی روش پرداخته اند و تعدادی سعی کرده اند با انجام تغییراتی، این روش را برای کاربردهای خاصی مناسب تر کنند. در تمام زمینه‌های بحث شده در این گزارش، همچنان جای پیشرفت زیادی وجود دارد. در آینده ای نزدیک باید شاهد افزایش سرعت آموزش این شبکه و تبدیل آن به یک روش استاندارد و مطمئن برای امر سنتز نما باشیم.

فهرست مراجع

- [1] Mildenhall, Ben, Pratul P. Srinivasan, Matthew Tancik, Jonathan T. Barron, Ravi Ramamoorthi, and Ren Ng. "**Nerf**: Representing scenes as neural radiance fields for view synthesis." In *European conference on computer vision*, pp. 405-421. Springer, Cham, **2020**.
- [2] Tancik, Matthew, Vincent Casser, Xincheng Yan, Sabeek Pradhan, Ben Mildenhall, Pratul P. Srinivasan, Jonathan T. Barron, and Henrik Kretzschmar. "**Block-nerf**: Scalable large scene neural view synthesis." In *Proceedings of the IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, pp. 8248-8258. **2022**.
- [3] Barron, Jonathan T., Ben Mildenhall, Matthew Tancik, Peter Hedman, Ricardo Martin-Brualla, and Pratul P. Srinivasan. "**Mip-nerf**: A multiscale representation for anti-aliasing neural radiance fields." In *Proceedings of the IEEE/CVF International Conference on Computer Vision*, pp. 5855-5864. **2021**.
- [4] Deng, Kangle, Andrew Liu, Jun-Yan Zhu, and Deva Ramanan. "**Depth-supervised nerf**: Fewer views and faster training for free." In *Proceedings of the IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, pp. 12882-12891. **2022**.
- [5] Reiser, Christian, Songyou Peng, Yiyi Liao, and Andreas Geiger. "**Kilonerf**: Speeding up neural radiance fields with thousands of tiny mlps." In *Proceedings of the IEEE/CVF International Conference on Computer Vision*, pp. 14335-14345. **2021**.
- [6] Vaswani, Ashish, Noam Shazeer, Niki Parmar, Jakob Uszkoreit, Llion Jones, Aidan N. Gomez, Łukasz Kaiser, and Illia Polosukhin. "**Attention is all you need**." *Advances in neural information processing systems* 30. **2017**.
- [7] Schonberger, Johannes L., and Jan-Michael Frahm. "**Structure-from-motion revisited**." In *Proceedings of the IEEE conference on computer vision and pattern recognition*, pp. 4104-4113. **2016**.
- [8] Rahaman, Nasim, Aristide Baratin, Devansh Arpit, Felix Draxler, Min Lin, Fred Hamprecht, Yoshua Bengio, and Aaron Courville. "**On the spectral bias of neural networks**." In *International Conference on Machine Learning*, pp. 5301-5310. PMLR, **2019**.
- [9] Chen, Wenzheng, Huan Ling, Jun Gao, Edward Smith, Jaakko Lehtinen, Alec Jacobson, and Sanja Fidler. "**Learning to predict 3d objects with an interpolation-based differentiable renderer**." *Advances in Neural Information Processing Systems* 32. **2019**.
- [10] Li, Tzu-Mao, Miika Aittala, Frédo Durand, and Jaakko Lehtinen. "**Differentiable monte carlo ray tracing through edge sampling**." *ACM Transactions on Graphics (TOG)* 37, no. 6. **2018**.
- [11] Sitzmann, Vincent, Justus Thies, Felix Heide, Matthias Nießner, Gordon Wetzstein, and Michael Zollhofer. "**Deepvoxels**: Learning persistent 3d feature embeddings." In *Proceedings of the IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, pp. 2437-2446. **2019**.